

prima instanță - (Curtea de Apel Comrat) Ș. Starciuc

DECIZIE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî, Mariana Pitic,
Oleg Sternioală, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de reprezentantul lui Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana, avocatul Colodeev Roman,

în cadrul procesului de insolabilitate al societății cu răspundere limitată „Titanconstruct.com”, la cererea lui Terzi Ivan, lichidatorul societății cu răspundere limitată „Titanconstruct.com”, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului,

împotriva hotărârii Curții de Apel Comrat din 16 noiembrie 2016 prin care s-a admis cererea administratorului insolabilității societatea cu răspundere limitată ”Titanconstruct.com”, Terzi Ivan, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolubil și s-au atras Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana la răspundere subsidiară,

c o n s t a t ă:

La 04 ianuarie 2016, creditorul SC „Ataival Service” SRL a depus în instanța de insolabilitate cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Titanconstruct.com”.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 06 ianuarie 2016 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SC „Ataival Service” SRL.

În scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului, în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate, s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu - administratorul autorizat Pascarenco Elena, deținătorul autorizației nr. 106 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 26 februarie 2016 a fost admisă cererea introductivă, constatată starea de insolvabilitate și intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul SRL „Titanconstruct.com”, în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Pascarenco Elena, deținătorul autorizației nr. 106 din 14 ianuarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 23 iunie 2016 s-a admis cererea de demisie a administratorului autorizat Pascarenco Elena și s-a numit în funcția de lichidator al SRL „Titanconstruct.com” în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat Terzi Ivan, deținător al autorizației nr. 120 din 14 ianuarie 2015.

La 29 septembrie 2016, Terzi Ivan, lichidatorul SRL „Titanconstruct.com”, a depus cerere, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a directorului Chioroglo Edgar și contabilului Esaian Tatiana.

În motivarea cererii lichidatorul Terzi Ivan a indicat că, contrar prevederilor art. 27 alin. (3) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, membrii organelor de conducere ale debitorului, în persoana conducătorului Chioroglo Edgar și contabilului Esaian Tatiana, refuză să-i transmit ștampila și documentele contabile ale debitorului SRL „Titanconstruct.com”, precum și, refuză să-i dea informația necesară privind activitatea societății.

Consideră că prin acțiunile lor, Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana, care potrivit art. 247 Legea insolvabilității au calitatea de organe de conducere ale debitorului, creează obstacole în realizarea procesului de insolvabilitate și lezează drepturile creditorilor SRL „Titanconstruct.com”, fapt ce cad sub sancțiunea art. 27 alin. (4) Legea insolvabilității.

A mai menționat lichidatorul Terzi Ivan că, după ce a studiat informația și documentele primite de la autoritățile oficiale, a stabilit că temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „Titanconstruct.com”, potrivit art. 10 Legea insolvabilității, au apărut cu mult timp înainte de adresarea în instanța de insolvabilitate a creditorului SC „Ataival Service” SRL, însă organele de conducere ale debitorului nu și-au onorat obligațiile prevăzute de art. 14 Legea insolvabilității.

Prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 16 noiembrie 2016 s-a admis cererea administratorului insolvabilității SRL „Titanconstruct.com”, Terzi Ivan, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, în persoana conducătorului Chioroglo Edgar și contabilului Esaian Tatiana.

S-au atras la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere ale debitorului insolubil SRL „Titanconstruct.com”, în persoana conducătorului Chioroglo Edgar și contabilului Esaian Tatiana, în cadrul procesului de

insolvabilitate, la cererea introductivă depusă de creditorul SC „Ataival Service” SRL privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Titanconstruct.com”.

La 21 noiembrie 2016, reprezentantul lui Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana, avocatul Colodeev Roman, a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Comrat din 16 noiembrie 2016, iar, la 30 noiembrie 2016 a depus cerere de recurs suplimentară, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii contestate și restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate în referința din 16 noiembrie 2016, depusă în cadrul ședinței de judecată pe marginea cererii de atragere la răspundere subsidiară.

Astfel, a indicat că argumentele precum că membrii organelor de conducere ale debitorului, contrar prevederilor art. 27 Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, refuză să transmită administratorului procesului de insolvabilitate ștampila și documentele contabile, precum și, că informațiile cu privire la activitățile întreprinderii, nu corespund realității.

Or, din luna iulie până în luna septembrie 2015, și anume până la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL ”Titanconstruct.com”, în rezultatul unui furt, au fost sustrate documentele contabile și ștampila întreprinderii, iar pe acest fapt a fost pornită o cauză penală. Ulterior, acestea nu au fost restabilite deoarece, de fapt, întreprinderea a încetat să mai activeze.

Mai mult, la data intentării procesului de insolvabilitate, între Esaian Tatiana și societatea debitoare nu existau careva raporturi de muncă, în legătură cu concedierea ei din 17 noiembrie 2014.

La fel, consideră că administratorul insolvabilității nu a prezentat probe ce ar demonstra că Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana au comis careva acțiuni ce au dus la apariția stării de insolvabilitate a debitorului, prevăzute de art. 248 Legea insolvabilității.

Astfel, reține că lichidatorul Terzi Ivan doar a făcut referire la prevederile art. 27 alin. (3) și (4) Legea insolvabilității, însă fără nici o justificare a acestei concluzii.

Susține că potrivit art. 14 alin. (3) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) și la art.10 alin.(2).

Totodată, potrivit art. 14 alin. (4) Legea insolvabilității, dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3).

Însă, în ceea ce privește prezenta cauză, debitorul poate fi atras răspunderea subsidiară numai pentru obligațiile care decurg după depunerea cererii introductive, și anume după 04 ianuarie 2016, ceea ce nu a avut loc.

Astfel, consideră că încălcările sus-menționate constituie temei de casare a hotărârii Curții de Apel Comrat din 16 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din actele pricinii rezultă că hotărârea contestată cu recurs a fost pronunțată la 16 noiembrie 2016, iar cererea de recurs a fost depusă la 21 noiembrie 2016 (f.d. 110).

Astfel, instanța de recurs constată că recursul depus de avocatul Colodeev Roman în interesele lui Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevăd că, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea instanței de insolvență, din alte motive decât cele invocate în recurs și de a restitui pricina spre rejudecare în instanța de insolvență, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă materialele cauzei, prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 26 februarie 2016 s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul SC „Ataival

Service” SRL, s-a constatat starea de insolvabilitate a SRL „Titanconstruct.com” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul SRL „Titanconstruct.com”, în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Pascarenco Elena, deținătorul autorizației nr. 106 din 14 ianuarie 2015. (f.d. 16)

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 23 iunie 2016 s-a admis cererea de demisie a administratorului autorizat Pascarenco Elena și s-a numit în funcția de lichidator al SRL „Titanconstruct.com” în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat Terzi Ivan, deținător al autorizației nr. 120 din 14 ianuarie 2015. (f.d. 21-22)

În cadrul procedurii de insolvabilitate, la 29 septembrie 2016, Terzi Ivan, lichidatorul SRL „Titanconstruct.com”, a depus cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a directorului Chioroglo Edgar și contabilului Esaian Tatiana. (f.d. 29)

Soluționând cererea, Curtea de Apel Comrat prin hotărârea din 16 noiembrie 2016 a admis cererea lichidatorului și a atras la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere ale debitorului insolubil SRL ”Titanconstruct.com”, în persoana conducătorului Chioroglo Edgar și contabilului Esaian Tatiana, în cadrul procesului de insolvabilitate, la cererea introductivă depusă de creditorul SC „Ataival Service” SRL privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Titanconstruct.com”.

Adoptând hotărârea, instanța de insolvabilitate a concluzionat că, drept temei pentru constatarea stării de insolvabilitate și intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Titanconstruct.com”, constituie incapacitatea de plată față de creditori.

La fel, instanța de insolvabilitate a constatat că lipsesc bunuri suficiente pentru admiterea creanțelor, precum și, sunt temeiuri pentru atragerea la răspundere subsidiară a conducătorului Chioroglo Edgar și contabilului Esaian Tatiana.

În opinia instanței, prin acțiunile lor, conducătorul și contabilul au contribuit la insolvabilitatea debitorului prin administrarea evidenței contabile care contravine prevederilor legislației, dispoziția privind efectuarea ulterioară a activității debitorului, care evident ducea la incapacitatea lui de plată și prin nedepunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 14 Legea insolvenței.

În afară de acest fapt, după depunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, în perioada de observație conducătorul debitorului nu a executat prevederile art. 27 alin. (3) Legea insolvenței și nu a prezentat administratorului provizoriu documentele activității economice și evidenței contabile.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța de apel nu a

elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, iar prin urmare, a interpretat eronat normele de drept procedural.

Așadar, instanța de recurs reține că, lichidatorul SRL ”Titanconstruct.com” solicitând atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului, a înaintat cererea în baza prevederilor art. 27 alin. (3) și (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

În conformitate cu art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art. 27 alin. (3) și (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă, care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare.

În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3) nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile.

Conform art. 247 Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Iar, potrivit art. 248 alin. (1) și (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă

apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului/lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolubil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

Totodată, conform art. 15 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

În sensul prevederilor normelor citate, legiuitorul identifică că antrenarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere și/sau de supraveghere, precum și a oricărei alte persoane, care au cauzat insolvența debitorului, poate avea loc numai după realizarea masei debitoare și constatarea certă a creanței creditorilor care nu poate fi stinsă din bunurile debitorului.

La caz, instanța de recurs remarcă că contrar dispozițiilor legale menționate, instanța de insolvabilitate, adoptând hotărârea contestată, a ajuns la concluzia de a atrage la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere ale debitorului

insolvabil SRL "Titanconstruct.com", însă fără a dispune încasarea creanțelor nestinse, care urmează a fi încasate de la membrii organelor de conducere, pentru executarea creanțelor creditorilor.

Ca urmare, este absolut neclară soluția instanței de insolvabilitate prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire doar la atragerea la răspundere subsidiară a conducătorului Chioroglo Edgar și contabilului Esaian Tatiana.

Or, atragerea la răspunderea subsidiară presupune răspunderea patrimonială a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

În acest sens, la caz prezintă relevanță și dispozițiile art. 1398 alin. (1) Codul civil, potrivit cărui, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează față de delincvenți, în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter patrimonial.

Așadar, în sensul dispozițiilor menționate, se subînțelege că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componența delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, și vinovăția. Acestea reprezintă condițiile generale de antrenare răspunderii delictuale, iar lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

În contextul condițiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale este de menționat că nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu.

Astfel, pentru intervenția răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, condițiile sus-enumerate trebuie întrunite cumulativ, iar lipsa uneia conduce la lipsa răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Pentru ca instanța de insolvabilitate să se pronunțe asupra antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin cererea de atragere la răspundere subsidiară, trebuie să se dovedească condițiile întrunirii elementelor răspunderii civile delictuale, respectiv: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția. Prejudiciul constă, pentru creditorii, în angajarea societății în stare de insolvență, respectiv în lipsa sumelor disponibile pentru plata obligațiilor exigibile către aceștia.

În situația în care cererea de antrenare a răspunderii membrilor organelor de conducere va fi admisă, sumele de bani ce vor rezulta din executarea patrimoniului

membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea persoanei juridice în insolvență intră în averea debitorului și sunt destinate pentru plata creanțelor creditorilor.

Mai cu seamă la acest segment se va reține că condițiile angajării răspunderii patrimoniale, presupune atragerea la răspundere patrimonială a membrilor organelor de conducere, în vederea satisfacerii creanțelor neexecutate ale creditorilor, implicit, și scopul urmărit de lege, în cazurile prevăzute la art. 15 alin. (1) și de art. 248 alin. (1) Legea insolvenței.

În această ordine de idei, este evident că atât în cadrul examinării cauzei, cât și în cererea lichidatorului, nu s-a solicitat suma care ar putea fi încasată de la membrii organelor de conducere a societății debitoare, pentru stingerea creanțelor creditorilor, formulată în scopul antrenării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere, care au contribuit la ajungerea persoanei juridice în stare de insolvență, împrejurare ce face imposibilă atragerea la răspundere patrimonială a membrilor organelor de conducere.

Pe cale de consecință, instanța de recurs va remarca că dispozitivul hotărârii instanței de insolvență nu indică suma creanțelor nestinse ce urmează a fi încasată de la Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana, fapt care în plus atestă că acesta are un conținut incert, ce ar putea crea dificultăți și duce la imposibilitatea executării unei asemenea hotărâri judecătorești de către executorul judecătoresc.

Mai mult că, și realizările practicii judecătorești la acest capitol reliefează că este inadmisibilă adoptarea unei hotărâri judecătorești executarea căreia este pusă în dependență de survenirea unor circumstanțe ulterioare.

Or, în cazul în care cererea de antrenare a răspunderii subsidiare este admisă, hotărârea instanței de insolvență va trebui să conțină mențiuni referitoare deopotrivă la persoanele cărora le este imputabilă angajarea persoanei juridice în stare de insolvență, faptele care au determinat sau contribuit la starea de insolvență, precum și măsura în care persoanele responsabile vor fi obligate să repare prejudiciul cauzat și să suporte o parte sau întreg pasivul neachitat.

Astfel, pronunțând hotărârea de atragere la răspundere subsidiară, instanța judecătorească urma să dispună încasarea sumelor și să consemneze în dispozitiv, cu cifre și litere, suma în moneda în care se percepe.

Sub aspectul celor relatate se stabilește că constatările instanței de insolvență nu conțin o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Pentru considerentele descrise, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite

recursul, a casa hotărârea instanței de insolvabilitate și a remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat ca instanță de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 5 alin. (9) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dispozițiile privind incompatibilitatea nu sînt aplicabile instanței de insolvabilitate care pronunță succesiv hotărâri în același dosar de insolvabilitate, cu excepția rejudecării după casarea hotărârii în recurs.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 5 alin. (9) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, rejudecarea se va face de alt complet al instanței de insolvabilitate (alt judecător).

La rejudecare, instanța urmează să țină cont de cele menționate și, rejudecând litigiul supus examinării, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de reprezentantul lui Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana, avocatul Colodeev Roman.

Se casează hotărârea Curții de Apel Comrat din 16 noiembrie 2016, în cadrul procesului de insolvabilitate al societății cu răspundere limitată „Titanconstruct.com”, prin care s-a admis cererea administratorului insolvabilității societatea cu răspundere limitată ”Titanconstruct.com”, Terzi Ivan, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolubil și s-au atras Chioroglo Edgar și Esaian Tatiana la răspundere subsidiară, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de insolvabilitate a Curții de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

judecători

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari